Nr. 88. Poznań, środa 8. sierpnia 1928. X. Rok.

RYNEK DRZEWNY

ORGAN DLA HANDLU I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

OFICJALNY ORGAN GIEŁDY DRZEWNEJ W BYDGOSZCZY, OFICJALNY ORGAN ZWIĄZKU PRZEMYSŁOWCÓW DRZEWNYCH W POZNANIU, OFICJALNY ORGAN KURSU HANDLU DRZEWEM W BYDGOSZCZY.

WYCHODZI W PONIEDZIAŁKI, ŚRODY I PIĄTKI.

PRZEDPŁATA na sierpień 1928 r. wynosi: w Poznaniu przy odbiorze w ekspedycji: 4,75 złote. Na pocztach 5,09 złote. Pod opaską wprost z ekspedycji w kraju i w wolnem mieście Gdańsku: 5,50 złote. Pod opaską za granicą (oprócz Gdańska): 6,60 złotych. Numer pojedyńczy kosztuje: w Poznaniu w Ekspedycji 40 groszy. Z przesyłką pocztową w kraju i w wolnem mieście Gdańsku 45 groszy. Zagranicą 50 groszy.

Redakcja, Administracja i Ekspedycja „RYNKU DRZEWNEGO“: Poznań, Wielkie Garbary 20. Nr. telefonu 1820.
DRUKARNIA: Poznań, Wielkie Garbary 20. Nr. telefonu 3406.
Konta bieżące: P. K. O. 206377 — Bank Handlowy w Warszawie Oddz. w Poznaniu — Bank Przemysłowców Poznań — Bank Pozn. Ziemstwa Kredyt. w Poznaniu.

Ku lepszej przyszłości.

W dążeniach rozwojowych, w procesie utrwalania podstaw nietylko ekonomicznych, lecz i społeczno-narodowych, przemysłowcy drzewni Wielkopolski od chwili stworzenia przez nich organizacji na zasadach zespolenia swych interesów branżowych, spotkali się z sceptycznymi poglądami na sprawę zorganizowania poznańskiego przemysłu drzewnego, tych przemysłowców, którzy z różnych powodów zajęli wobec akcji konsolidacyjnej stanowisko niejako wyczekujące, bierne.

Być może, iż taka polityka, nacechowana daleko idącą ostrożnością, w swoim czasie miała pewną rację; możliwie, że ówczesne okoliczności natury ogólnogospodarczej i momenty ewolucji życia społecznego Wielkopolski, stworzyły właśnie taki a nie inny indywidualny pogląd kupca i przemysłowca poznańskiego na kwestję powołania do życia organizacji w takich ramach i opartą na takim statucie, jaki ustalono w pierwszym roku istnienia Związku.

Dziś, oglądając się wstecz, krytycznie obserwując linję rozwoju organizacji związkowej od chwili jej ukonstytuowania, należy przedewszystkiem stwierdzić pewien moment: oto zrzeszenie przemysłowców drzewnych w Poznaniu powstało w atmosferze warunków gospodarczych b. dzielnicy pruskiej, jeszcze natenczas nieustabilizowanych — zresztą było to zjawisko, wyraźniej uwidaczniające się w innych połaciach kraju, posiadało ono tam kształty bardziej wyraziste niż w Wielkopolsce i na Pomorzu.

Ustalając wytyczne programu działania, trzeba było liczyć się w pewnej mierze z chwilą bieżącą, należało podporządkować interesy przemysłu i handlu drzewnego do ówczesnych ewolucji na terenie ekonomicznym i gospodarczym, a ponieważ różnorodne przekształcenia ustrojowe w poszczególnych dziedzinach życia nietylko gospodarczego, lecz również społecznego i państwowego, przejawiały się niejednokrotnie w formach dość ostrych i bezwzględnych, przeto i rozwój organizacyjny w przemyśle drzewnym Wielkopolski siłą faktów musiał ulegać rozmaitym przeobrażeniom, raz jakby zatrzymując się na martwym punkcie, to znowóż innym razem, czyniąc poważny skok naprzód.

Brak systematycznego rozwoju Związku przemysłowców drzewnych okręgu poznańskiego w pierwszych latach jego istnienia, wpłynął w odpowiedniej mierze na psychologję przemysłowca i kupca, która dyktowała raczej kierować się biernością i odczekaniem przejściowego okresu w ogólnem położeniu przemysłu drzewnego, a następnie powziąć decyzję w sprawie przystąpienia do Związku jako jego członka, niż uczynić to odrazu.

Wynik w każdym razie sprawiedliwej, bo bezstronnej krytyki takich właśnie poglądów na kwestję zrzeszenia jest z punktu widzenia indywidualnych interesów, zakreślonych w granicach zasady: wpierw ujrzeć pozytywne rezultaty koncepcji, a potem dopiero stać się aktywnym czynnikiem i przez swój udział przyczynić się do dalszego rozwoju organizacji, — nie jest dodatni ani pod względem etycznym i społecznym, ani też, w pewnych wypadkach, z ekonomicznego stanowiska; tembardziej zaś ujemny, jeżeli zważymy doniosłość idei kolektywizmu przemysłowego oraz korzyści wypływające z niej dla zrzeszonych w postaci nietylko uchwalenia rezolucji w sprawach dotyczących interesów członków Związku, a następnie przedłożenia ich przed forum czynników miarodajnych, lecz nie mniej wskutek wspólnej wymiany myśli, zapatrywań, których rezultaty uwidoczniają się w poziomie pozytywnych prac Związku na terenie utrwalenia swej pozycji i znaczenia.

Gdyby każdy z przemysłowców drzewnych, kierował się osobistymi względami, które traktowałyby o potrzebie rezerwy w stosunku do idei organizacyjnej, to rzecz jasna Związek nie istniałby.

Na szczęście inicjatywę organizacji przemysłu drzewnego w Wielkopolsce, wzięli w swe ręce ludzie silni, którzy posiadali niezłomną wiarę w przyszłość Związku i świadomi ogromu zadania jakie na się włożyli.

Kto śledzi za biegiem życia Związku Przemysłowców Drzewnych w Poznaniu, temu nie trudno dostrzec kolejne etapy rozwojowe.

Oczywiście, były momenty, kiedy omawiane zrzeszenie musiało staczać ciężkie walki, nawet o swój byt, kiedy niestety wskutek niedostatecznego uświadomienia organizacyjnego w kołach przemysłowców drzewnych Kresów Zachodnich, powstawała obawa, że zagadnienia tej dziedziny przemysłowej Wielkopolski, wymagające oparcia się przedewszystkiem na czynniku konsolidacyjnym, — porosną chwastem bierności i sobkostwa.

Dziś podstawy Związku są mocne, trwałe, a nieustanna praca nad dalszem udoskonaleniem działal-

ności w obronie interesów przemysłowców, pozwala wierzyć, iż twórczy wysiłek Zarządu, ocenią w odpowiedni sposób ci przemysłowcy, którzy dotychczas nie są zrzeszeni.

W związku z szybkim rozwojem przemysłu drzewnego w Polsce, a więc i w poznańskiem, wyłonił się na tej płaszczyźnie cały szereg zagadnień i spraw, dotyczących przeważnie bezpośrednio, interesów przemysłowców i kupców drzewnych.

Powstała nieodzowna potrzeba regulacji stosunków między przemysłowcami a producentami surowca (D. L. P.), silniej niż kiedykolwiek zaostrzyła się kwestja kredytu, eksportu drzewnego, regulacji cen i t. d.

Są to problematy dla naszego tartacznika, fabrykanta przeróbki specjalnych gatunków drewna, lub hurtownika, o niezmiernie ważnem znaczeniu, gdyż stanowią one treść życia przemysłu.

Są to kwestje dotąd otwarte, względnie znajdujące się dopiero na drodze do rozwiązania. Na widnokręgu działalności władz rządowych ukazują się projekta w dziedzinie podatkowej i taryfowej, które mają ulec rewizji, pozatem w odniesieniu do spraw eksportowych, w szczególności handlu z Niemcami, ma nastąpić w jesieni rewizja umowy drzewnej.

Wreszcie trzeba nadmienić, iż zbliżający się okres sprzedaży surowca z lasów państw., wymaga już zawczasu powzięcia odnośnych rezolucji i sformułowania postulatów, żeby zapobiec zaistnieniu takich przykrych momentów, jakie miały miejsce na terenie Wielkopolski na submisjach w ubiegłym sezonie.

Wszystkie te kwestje, bezsprzecznie niezmiernie ważne dla przemysłowca drzewnego, w jego własnym interesie nie mogą być załatwiane bez udziału przedstawicieli branży drzewnej.

Byliśmy niejednokrotnie świadkami rozmaitych niespodzianek w postaci reglamentacji rządowych, które często zaskakiwały przemysł i handel drzewny. Należy więc czynić starania celem przywrócenia metod współpracy.

Rząd powołał do życia wiele organów do badania zjawisk gospodarczych, wystarczy z nich wymienić Komisję Ankietową oraz Instytut Badania konjunktur i cen; jeżeli więc zadaniem tych instytucji państwowych jest praca na terenie gospodarczym, to trzeba domagać się jako rekompensatę, prawa głosu doradczego tych czynników gospodarczych, których w pierwszym rzędzie, wględnie nawet pośrednio obchodzą projekty ustaw i rozporządzeń.

Przedstawicieli przemysłu i handlu drzewnego przedkładając organom rządowym wyczerpujące memorjały, traktujące o interesach tej dziedziny i motywując swe stanowisko oraz uwagi wskazaniami potrzeb przemysłu i handlu drzewnego, powinni reprezentować interesy wszystkich przemysłowców, zrzeszonych w związkach rejonalnych, bowiem tylko wtenczas zagadnienie rozwoju całego przemysłu drzewnego może przekroczyć próg realnych i faktycznie twórczych poczynań.

Nie trzeba chyba dodawać, że na płaszczyźnie rozwiniętej współpracy — wszystkich przemysłowców drzewnych ze związkiem, związku — z Radą Naczelną, tej zaś ostatniej z władzami państwowemi, można osięgnąć znaczne sukcesy, przez usunięcie tych bolączek jakie toczą młody organizm przemysłu drzewnego i przez zaspokojenie tych istotnych potrzeb, jakie są kardynalnymi elementami rozwoju tego przemysłu. Lecz do tak upragnionego celu prowadzi wyraźnie wytknięta droga, oświetlona wskazaniami ekonomicznemi i społecznemi: — jest to nie zachwiana wiara w lepszą przyszłość naszego przemysłu, która przestaje być utopją wtenczas, jeżeli w życiu związkowem konsolidacja myśli i czynów jest czynnikiem zasadniczym. I im ta konsolidacja zatacza szersze kręgi wśród przemysłowców, im liczniejszą jest rodzina — Związek, tem silniejszą staje się pozycja ekonomiczna i społeczna ogznizacji, tem krótszą jest droga do zaspokojenia potrzeb przemysłu drzewnego, w danym wypadku — wielkopolskiego.

Tak dyktują zasady ekonomji, które są przecież miarodajne i które nie błądzą; tego chce chwila bieżąca, wreszcie tego żądają liczne zasadnicze kwestje otwarte — jest to ich zbiorowy postulat, skierowany do przemysłowców drzewnych.

Kultura i uświadomienie organizacyjne w świecie kupieckim Wielkopolski stoi na wysokim szczeblu i może

Jak należy wykorzystać piły taśmowe.

(Ciąg dalszy).

Jeżeli przytem jakakolwiek górna część piły nie pokrywa się z dolną, odchyla się od niej w bok, lub też przecina ją w formie środkowej części ósemki, to piła jest skręcona.

Dobry wyprawiacz pił powinien umieć wyrównać skręconą piłę bez rozcinania jej.

Rozcinanie zlutowanej piły w celu jej wyrównania prawie we wszystkich takich wypadkach jest dowodem, że wyprawiacze pił nieznają pewnych, niezbędnych przy wyprawianiu, zabiegów, lub niechęci stosowania trudniejszych zabiegów, które zapewniają bezprzecznie lepsze działanie piły w czasie pracy.

Fakt częstego rozcinania piły w czasie ich wyprawiania jest namacalnym dowodem, że dani wyprawiacze pił nie są dostatecznie wykwalifikowani.

Co do wyprawiania pił taśmowych instrukcje amerykańskie dają ściśle wskazówki jakim młotkiem i w jakim kierunku powinny następować uderzenia by usunąć skręcenie piły w tym lub innym wypadku.

Wypadek skręcania się piły otrzymuje nazwę, pochodzącą od tego młotka, którym łatwiej jest je usunąć.

Oczywiście — podział taki jest bardzo warunkowy i dlatego nie jest przez nas przyjęty. Nazwę wypadków skręcania się pił uzależnimy od tego, w jaką stronę odchyla się koniec piły, gdy położymy ją, zewnętrzną jej stroną, na podłogę.

Jeżeli prawy koniec piły odchyla się od obserwującego, to taki wypadek skręcania się piły nazwiemy prawym, a jeżeli prawy koniec piły będzie się odchylał w lewo od niego — to nazwiemy to skręcaniem się lewem.

Jest kilka sposobów do usuwania skrętu pił, lecz wszystkie one są oparte na jednem i tem samem podłożu, a mianowicie na tem, że skręcanie sprężystej taśmy, jaką jest brzeszczot piły, związane jest zawsze ze skrzywieniem jej tak wzdłuż jak i w poprzek.

Poprawienie skręconych pił polega w głównej mierze na tem, by linją określić kierunek największego skrzywienia i usunąć je w ten sposób — jak się usuwa na piłach wypukłości i karby. W następstwie tego, piła, jakby się rozkręca i traci oznaki skręcenia się.

W większości wypadków skręcanie usuwa się za pomocą znanych nam już młotków z poprzecznemi

być wzorem dla wielu innych społeczeństw; — utrwala to tylko w przekonaniu, że przemysł drzewny tej dzielnicy będzie się nadal chlubnie rozwijał pod sztandarem zjednoczenia.

Z rynku angielskiego.

Londyn w lipcu.

Nie można kategorycznie powiedzieć, żeby lipiec był bliźniaczo podobny do czerwca, jakkolwiek z drugiej strony oba te miesiące posiadają wspólne cechy wstrzemięźliwych obrotów. Rzecz jasna, że takie twierdzenie można wypowiedzieć dopiero po zapoznaniu się z ogólną sytuacją na rynku drzewnym w Anglji.

Niektóre wymiary są ustawicznie faworyzowane inne znowóż dość często ulegają zmiennym kolejom konjunktury.

Ceny wprawdzie wahają się, lecz w wązkich granicach i to niemal za każdym podmuchem nieprzewidzianych względnie mało przewidzianych zmian nastrojów handlowych.

W każdym razie sezon letni w obrotach drzewnych posiada specyficzne cechy „sezonu ogórkowego", dodajmy — spóźnionego.

Pomimo słabego zainteresowania pewnemi specyfikacjami, ceny nie są zniżone i oczywiście nie zwyżkują — balansują mniej więcej na jednej wysokości.

Prawda, pod napozór bezpiecznem przykryciem osłabionej tendencji, angielscy importerzy starają się wywołać obniżenie cen przynajmniej tych wymiarów, które nie cieszą się popytem.

Jak na taką akcję należy odpowiedzieć?

Zdaniem, zresztą zupełnie słusznem, związków eksporterów szwedzkich jak też i fińskich, tego rodzaju zakusy powinny spotkać się z energiczną kontrakcją, która, nota bene wcale nie leży odłogiem, co jest niejako miarą i wykładnikiem pozycji i polityki handlowej północnych eksporterów.

Szczególną powściągliwość charakteryzowały zakupy fob.

Nie jest wykluczone, iż mgła niepewności misternie utkana ręką bieżącej sytuacji, będzie zasłaniała horoskopy również i w sierpniu, żeby już w wrześniu rozwiać się i odsłonić rysy konjunktury jesiennej.

W lipcu, jak zresztą w czerwcu, ruch budowlany w Anglji był mierny.

W okręgach przemysłowych w dalszym ciągu buduje się domy mieszkalne. Ruch w tej dziedzinie nieznaczny. Bądź co bądź takie zjawisko, jak wciąż wzrastające bezrobocie w Anglji, musi być jednym z powodów do wzmożenia ruchu budowlanego, który — warto nadmienić — mógłby przyjąć większe rozmiary bez uszczerbku dla rzeczywistej potrzeby budowy domów mieszkalnych w miastach oraz budynków gospodarskich, po wsiach.

Kwestja bezrobocia posiada tem więcej punktów stycznych z zagadnieniem budownictwa, jeżeli zważyć, że w ogólnej liczbie wykwalifikowanych bezrobotnych jest dość znaczny odsetek robotników budowlanych.

Obroty budulcem dokonywano jakby pod przemożną dewizą: nic na zapas — ostrożnie z ceną!

Z drugiej jednak strony wyraz „nic na zapas", zdradzający daleko posuniętą ostrożność, może w praktyce okazać się bezwartościowym, ponieważ fińskim dostawcom trudno było uskutecznić umowy z powodu strajku robotników portowych w Finlandji.

Ten moment w pewnej mierze powinien był wykorzystać Gdańsk, ofiarując Anglikom poszukiwane przez nich sortymenty. Tylko te ceny angielskie!!

Rynek cif posiadał niejako korzystniejsze strony, szczególnie jeżeli chodzi o dealsy 3×9". Tych poszukiwano w końcu lipca z energją doprawdy zastanawiającą. W kołach tutejszych kupców, zresztą bardzo ruchliwych, uparcie utrzymywał się pogląd, że ceny za te wymiary przynajmniej (?!) utrzymają się na 18 f. szt., tymczasem ustalała się ona na wysokości 16,15 f. szt. cif London i ani rusz wyżej.

Po tej cenie i na tych warunkach kupowano je u fińskich dostawców w stosunkowo dość znacznej ilości. Wprawdzie sumy obrotów nie sięgają cyfr astronomicznych, jednakowoż, uwzględniając bieżącą konjunkturę — są dość poważne.

Czy jednak faworyzacja tego wymiaru ma potrwać czas dłuższy? W tej materji odpowiedzi formalnie krzyżują się.

Tutejsza perjodyczna prasa zamieściła uwagi, że cena 16,15 £ za dealsy 3×9" jest jakoby niższą, coprawda nie o wiele, od ceny gdańskiej dostawy, stąd, zdaniem pism, słabe zainteresowanie tym sortymentem na rynku anglo-gdańskim; tak utrzymuje prasa.

Być może, iż jest to (dobrze przejrzysta) taktyka, mająca na celu obniżenie cen dealsów na rynku gdańskim.

---

i podłużnemi kowadełkami. Usunięcie skręcenia uskutecznia się w następujący sposób.

Przykładając do piły w różnych kierunkach krótką linję, określa się kierunek największego skrzywienia, i zazwyczaj ten prostopadły kierunek do skrzywienia, w którem to ostatnie ciągnie się wzdłuż piły.

Gdy w powyższy sposób znaleziony będzie kierunek, w którym występuje uwypuklenie, powodujące wykrzywienie piły, to należy położyć piłę, na prawidłową płytę lub kowadło o płaskiej powierzchni i przekuwać ją młotkiem o wydłużonem kowadełku w ten sposób, by przy uderzeniach, długa oś kowadełka szła w kierunku wyżej wskazanych linij.

Praktyczne i łatwe do zapamiętania prawidło, polegające na poprawieniu skrzywionej piły drogą przekuwania wyraża się w następującem:

Jeżeli skręcenie piły jest podobne do prawego nacięcia, to uderzenia powinny następować po linji lewego nacięcia, czyli że przy uderzeniach lewy koniec długiej osi kowadełka młotka powinien odchylać się od wyprawiacza.

Bardzo często udaje się skręconą piłę wyrównać rękoma, a to za pomocą jej zginania. W tym celu kładą piłę na podłogę, stając nogami na dolną jej część, najlepiej bliżej do krawędzi piły, by ściślej przylegała do podłogi i możliwie była nieruchomą, i wierzchnią część piły skręcają rękami, w kierunku odwrotnym od skręcenia.

Przytem nie należy nigdy starać się jednym takim zabiegiem usuwać skręcenia, gdyż to nieodwołalnie pociąga za sobą taki rezultat, że w jednym kierunku piła będzie się wydawać mniej skręconą, lecz za to okaże się większe skręcenie w innym jej kierunku.

Przy poprawianiu skręcania piły za pomocą przeginania, koniecznem jest przy przewijaniu na podłodze, skręcać ją w pożądaną stronę stopniowo oraz przejść w ten sposób nie mniej jak raz przez całą jej długość. Lepiej jest skręcając słabiej, przejść dwa razy w koło całą piłę.

W ostatnich czasach rozpowszechnia się sposób usuwania skręceń pił za pomocą walcowania tych ostatnich.

Powyższa metoda jest o tyle lepszą od przekuwania piły, że nie odbija się tak szkodliwie na strukturze stali piły.

Dla usuwania skrzywień pił za pomocą walcowania na warsztatach, jak również — sposobem przekuwania—nie trzeba je rozcinać. Najłatwiej to uskutecznia się przy użyciu dodatkowej rolki, długości około 60 mm.

(Ciąg dalszy nastąpi)

Północni importerzy dotychczas dostarczyli tylko najpotrzebniejsze ilości. Naturalnie dostawę uskuteczniły w przygniatającej części, poważne firmy eksportowe.

W drugiej połowie lipca, jakby dla odmiany, weszły w orbitę zainteresowania płyty brzozowe. Wyroby te były poszukiwane prawie we wszystkich wymiarach i nawet tak pozornie upośledzone jak 9, 12,5 oraz 18 m/m, znalazły zbyt. Zwyżkę cen brzozy nie notowano.

Na uwagę zasługuje fakt, że pomimo ospałego nastroju na rynku szwedzko-angielskim, Szwecja zdołała wywieść do Anglji w pierwszem półroczu niemal 75 proc. całej produkcji, t. zn. około 650 tys. stds. materjałów tartych i heblowanych.

Jodła nie straciła na zainteresowaniu, jak też na cenie.

Za u/s jodłę 25×7" płacono 15£, 3×9—18£, 2×4" — £ 14. Wymiar 2×4" choć last not least i bodaj najlepszy.

A teraz słów kilka o Szwecji, jako że współzawodnictwo jej z Polską na terenie rynku nietylko niemieckiego lecz i holenderskiego, przybiera takie kształty, które nie należy bagatelizować. Szwecja lokowała i lokuje nadal swoją produkcję w państwach kontynentalnych, przeważnie w Niemczech, Francji i Holandji.

Szwedzki towar naogół kalkuluje się taniej i półn.-zachodnie prowincje Rzeszy chętnie nim się zaopatrują.

Jakkolwiek można odebrać wrażenie, że Holendrzy kierują się mniej więcej analogiczną polityką kupna co i Anglicy, to jednak sprowadzają stosunkowo znaczne ilości drewna północnego.

Nie mniej liczne zapytania nadchodzą do Polski (chociaż nie w tej ilości co w maju), które dotyczą jodłowych i świerkowych materjałów nawpółobrobionych.

Powracając do rynku angielskiego, trzeba dwukrotnie podkreślić, że tutejsi importerzy wcale nie zrezygnowali z dążenia do zniżki cen tak drewna skandynawskiego i rosyjskiego jak też polskiego.

Wprowadzają się w ruch różnorodne zabiegi, wstrzymuje się kupno, tworzą się umowy i zmowy, prasa w sążnistych artykułach posługuje się rozmaitymi argumentami, żeby uzasadnić stanowisko i politykę kupców angielskich — słowem kampanja na zniżkę cen podpierana jest ze wszech stron i dobrze rozwiniętą, — w przeciwieństwie do tej akcji, północni dostawcy zajęli pozycję obronną i jak dotychczas zakusy Anglików są udaremnione, czego dowodem jest niezmieniony poziom cen drewna różnych sortymentów, pomimo ściśle ograniczonych obrotów.

I nie dziw. Choćby najmniejsze obniżenie cen, zdaniem fińskich eksporterów, pociągnęłoby baissę na całej linji, na czem bezwarunkowo ucierpiałyby i ceny polskiej produkcji lokowanej w Anglji. Twierdzenie to w rzeczywistości jest poniekąd realne.

Miejmy jednak nadzieję, że taktyka handlowa kupców angielskich będzie i nadal bezskuteczną i ceny drewna tak północnego jak i polskiego nie ulegną zniżce.

Na widowni eksportu drzewnego.

W porównaniu z czerwcem ogólna sytuacja w eksporcie drzewnym nie uległa większej zmianie. Wywóz drewna na rynki zagraniczne odbywa się w szczupłych ilościach i powodzenie w zbycie mają tylko aktualne wymiary, szczególnie jeżeli chodzi o Anglję.

Niemcy w dalszym ciągu ujawniają pewne zainteresowanie sosną wyższych klas oraz papierówką. Pomimo to ceny nie przekraczają poziomu czerwcowego jakkolwiek i do zniżki cen niema uzasadnionych widoków.

Nasi eksporterzy, na podstawie udzielanych im informacji przez Państwowy Instytut Eksportowy, zaczynają orjentować się w stronę rynków drzewnych Blizkiego Wschodu tudzież interesują się poniekąd rynkiem francuskim, lecz tamtejsi odbiorcy ofiarują niższe ceny za surowiec i półwyroby, to też należy spodziewać się, że po dokonaniu nielicznych tranzakcji w końcu czerwca i w lipcu, rynek francuski pozostanie dla nas w dalszym ciągu znikomem źródłem zbytu.

Niezłe powodzenie ma rynek kopalniaków. Sporadyczne zakupy realizują Niemcy i po części Czechosłowacja.

Z gatunków drzewa twardego, najlepszy zbyt ma dębina, która w stanie surowym i lepszej jakości odchodzi na rynki niemieckie, jak również i półwyroby tego gatunku, lecz te ostatnie — w ilości stosunkowo niewielkiej.

Kupcy angielscy nie przestali nadal interesować się naszą dębiną; sprowadzają do siebie belki i krawędziaki dębowe w ilości znacznie większej niż Niemcy. W ubiegłych miesiącach największe partje desek i łat dębowych zakupili Holendrzy. Na drugie miejsce, co do ilości zakupionych desek i łat, należy odnieść Niemców, a następnie Anglików. Obecnie ci ostatni ujawnili nieco większe zainteresowanie tym sortymentem.

Niewielkiemu zmniejszeniu uległ wywóz dębiny tartej na rynki szweckie. Naogół ceny dębu surowego i uszlachetnionego nie wykazały zwyżki, z drugiej jednak strony, nasze sfery kupieckie liczą się z możliwością podwyższenia cen w związku z oczekiwanym większym popytem.

Deski i łaty gatunków iglastych, zwłaszcza sosnowe, kupcy nasi w olbrzymiej częci ogólnego wywozu, lokują na rynku niemieckim, jednak dostawa tych półwyrobów ostatnio znacznie zmniejszyła się z uwagi na wyraźny zanik zainteresowania ze strony importerów niemieckich, którzy mają zlecenia na kupno, niewielkich zresztą, partji desek sosnowych bezsęcznych i niezsiniałe tarcia zimowego.

O towar taki jest dziś dość trudno, ponieważ producenci wyzbyli się już z jego zapasów. Ceny desek sosnowych naogół ustaliły się na jednym poziomie.

Bale i krawędziaki sosnowe lokowano w ubiegłych miesiącach przeważnie na rynku angielskim, znacznie mniej — w Niemczech. Obecnie Niemcy tymi artykułami niezbyt się interesują.

Obroty z Belgją są w dalszym ciągu bardzo mierne, chociaż kupcy belgijscy nadal nadsyłają zaprytania co do cen i ilości desek i łat tak dębowych jak i sortymentów iglastych (sosn. i świerk.)

Czechosłowacja interesuje się jeszcze papierówką i w pewnej mierze budulcem.

Ruch budowlany, zasilony kredytami, ostatnio poważnie ożywił się, co pozwalałoby przypuszczać, że odpływ na rynki czeskie naszego budulca, nie dozna zmniejszenia.

Intensywnie pracuje w Czechosłowacji przemysł celulozowy i papierniczy; w związku z tem popyt na naszą papierówkę nie słabnie, z drugiej jednak strony nie ujawnia się tendencja zwyżki cen papierówki.

SPRAWOZDANIA HANDLOWE.

RYNKI KRAJOWE.

Wyniki sprzedaży drewna użytkowego i opałowego w nadleśnictwach państwowych.

Nadleśnictwo Państwowe Solec D. L. P. Bydgoszcz

Submisja w dniu 27. lipca 1928 r.

Sosna kopalniaki I—III kl. 277.74 m3 za m3 16.90 zł

Nadleśnictwo Państwowe Czersk D. L. P. Bydgoszcz.

Submisja w dniu 3. sierpnia 1928 r.

Sosna	żerdzie I kl.	za szt.	2.20	zł
„	„ II „	„	1.40	„
„	„ III „	„	0.90	„
„	drągi	„	3.50	„

Nadleśnictwo Państwowe Przewownik D. L. P. Bydgoszcz.
Licytacja w dniu 4. sierpnia 1928 r.

Sosna	I kl.	8,47 m3	za m3 42 41 zł	
„	II „	215,10 „		
„	III „	739,67 „		
„	IV „	50,66 „		
„	kopaln. I–II kl.	214,60 m3	za m3 23.20 zł	

Notowania oficjalnej Giełdy Zbożowej w Poznaniu:

Cena za 100 kg. netto franco stacja załad., ładunki całowagonowe, dostawa natychmiastowa.

dnia 6. 8. 1928 r., na żyto: 37.50—39.00 zł.

WIADOMOŚCI BIEŻĄCE.

Potrzeby przemysłu drzewnego. Prezes Rady Nacz. Związków Drzewnych w Polsce p. A. Dąbrowski, określił na ostatniem zebraniu Komitetu Drzewnego rozmiar kredytu, niezbędnego do sfinansowania nadchodzącej kampanji drzewnej na 200 milj. zł. Drugim bardzo ważnym punktem obrad komitetu Drzewnego była sprawa zastawu rejestrowego. Dla całego przemysłu drzewnego jest to kwestja niezmiernie żywotna; brak jednego prawa dla całego obszaru Rzeczypospolitej powoduje niejednokrotnie cały szereg powikłań, mających swoje źródło w różnicach kodeksowych trzech dzielnic Polski. Odpowiedni projekt noweli został przedstawiony, jednak nie jest pewnem czy on uzyska poparcie sfer legislatywnych. Porządek dzienny posiedzenia nie został wyczerpany.

KALENDARZ TERMINOWY
SPRZEDAŻY DREWNA ZARZĄDÓW LEŚNYCH,
ogłaszających swe sprzedaże w Rynku Drzewnym.

S. = Submisja
L. = Licytacja
W. = Z wolnej ręki

Termin dnia	Termin godz.	Miejscowość (lokal sprzedaży)	w. = Województwo d. = Dyrekcja Lasów Państw.	Rodzaj drewna	klasa	Dłużyce sztuk	Dłużyce m^3	Kopalniaki i inne użytkowe m^3	Kopalniaki i inne użytkowe mp.	Drewno opałowe mp.	Bliższe szczeg. W R. D. Nr.	Bliższe szczeg. ogłoszenie Nr.	Rodz. sprz.	Uwagi
9.VIII.28.	9^{30}	P. N. Oborniki (sala p. Narożyńskiego)	d. - pozn.								83	1038	L	na drewno użytkowe i opałowe
	11^{30}	P. N. Dębowo (kancelarja)	d. - toruńska	dąb	III-V		22,84		68—		81	1017	S	i na 1215 szt. tyczek sosn.
				sosna	I-IV		151,39							
	12^{00}	P. N. Jamy (kancelarja)	d. - toruńska	sosna	I-IV	380	388,32							
				jawor	III-IV	2	1,07							
				lipa	II	1	0,96							
				dąb					9—	362,—	83	1035	S	
	12^{00}	D. L. P. Radom (kancel. N. Kielce)	d. - radom	sosna			881,10							
				jodła			960,28							
				buk			369,50							
				olsza			52,69				84	1042	S	
10.VIII.28.	10^{00}	P. N. Wronki (kancelarja)	d. - pozn.		II-IV	640	224,85				85	1058	L	
	11^{00}	P. N. Jachcice (kancelarja)	d.- bydgoska	sosna	I-IV		419,60			544,—	85	1055	S	
11.VIII.28.	12^{00}	P. N. Twarożnica (kancelarja)	d.- bydgoska	sosna	II-IV	1482	741,71				86	1067	S	i 281 sztuk żerdzi I—III kl. 57.66 m^3.
14.VIII.28.	12^{00}	D. L. P. Radom (kancelarja)	d. - radom.	sosna			856,04							
				dąb			189,05				85	1056	S	
		P. N. Łopianka (kancelarja)	d. - lwowska	świerk, jodła			250,—				84	1048	S	na pniu; i na 1426 szt. łat świerk. i jodł. w stanie wyrob., 3100 szt. łat jodł. i świerk. na pniu.
16.VIII.28.	12^{00}	D. L. P. Białowieża (kancelarja)	d. - białow.	świerk			2285,75				87	1069	L i S	
	12^{00}	P. N. Drewniaczki (kancelarja)	d. - toruńska	sosna	I-IV	234	264,93				87	1076	S	
17.VI I.28.	11^{00}	P. N. Chylonja (kancelarja)	d. - toruńska	sosna	I-II	35	50,15				87	1073	S	drewno pochodzące z posuszu
18.VIII.28.	10^{30}	P. N. Potrzebowice (kancelaria)	d. - pozn.	sosna	II-IV		896,—							
				brzoza	III-IV		357,—							
				dąb			0,40							
				klon	III		0,23				86	1063	S	w drzewie użytk. sosn. 11.5 m^3 brzozy.
23.VIII.28.	12^{00}	D. L. P. Siedlce (kancelarja)	d. - siedl.								86	1070	S	na sprzedaż produktów suchej destylacji drewna, karpiny przemysł. oraz wydzierż. terpentyniarni
27.VIII.28.	12^{00}	D. L. P. Siedlce (kancelarja)	d. - siedlce								85	1057	S	na wydzierżawienie tartaku „Smolarz"

Notowania dewiz z dnia 7. sierpnia 1928 r.

Obsługa radjotelegraficzna P. A. T-icznej.

Dewiza	Stopa dyskont.	Parytet w zł	Notowania za	w Warszawie	Gdańsku	Berlinie	Londynie	Nowym Jorku	Paryżu	Pradze	Zurychu	Wiedniu
Warszawa	8	—	100 zł	—	—	—	43.30	11.25	—	—	58.20	79.58
Poznań	8	—	100 zł	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Gdańsk	6	173,52	100 Gd. gld.	—	—	81.30	—	—	—	—	—	—
Berlin	7	212,34	100 R. M.	—	122.974	—	20.356	23.84	609,—	—	123.86	168.72
Belgja	4	123,94	100 belg.	—	—	58.25	34.951	13.91	356.00	—	72.25	98.43
Bukareszt	6	172,–	100 l.	—	—	2.553	—	0.61	15.60	—	3.16	4.30
Budapeszt	6	155,90	100 pengo	—	—	73.02	—	17.50	—	—	90.56	123.38
Holandja	4½	358,31	100 gld. hol.	358.00	—	168.18	12.09.37	40.14	1026.00	—	208.55	284.04
Kopenhaga	5	238,88	100 k. d.	—	—	118.84	18.187	26.70	—	—	138.70	188.90
Londyn	4½	43,38	1 funt szterl.	43.29	25.01	203.39	—	4.85	124.24	—	25.22	34.36
Nowy York	5	8,9141	1 dolar	8.80	—	4.1895	4,85.46	—	25.59	—	5,19.47	707.55
Paryż	3½	172,—	100 fr. franc.	34.86	—	16.375	124.20	3.90	—	—	20.31	27.66
Praga	5	180,62	100 k. cz.	26.42	—	12.417	—	2.96	—	—	15.39	20.96
Rzym	5½	172,—	100 l.	—	—	21 92	92.81	5.23	133.70	—	27.18	37.03
Szwajcarja	3½	172,—	100 fr. szwajc.	171.66	—	80.645	25.239	19.25	492,—	—	—	136.18
Sztokholm	4	238,88	100 k. szw.	—	—	112.09	18.141	26.76	—	--	139,02	189.40
Wiedeń	6½	125,43	100 szyling.	125.76	—	59.08	34.41	14.08	.—	--	73 29	—

Redaktor odpowiedzialny za dział Rynku Drzewnego Józef Ziółkowski, za dział ogłoszeń i administrację wydawnictwa Edmund Bartz

ALFONS SPITZER 950

Hurt. i eksport drzewa

Poznań Stary Rynek 37.

Telefon 1782

Fachowiec drzewny

lat 26, poszukuje posady w tartaku, biurze lub na placu. Obeznany dokładnie z wszelkimi pracami wchodzącemi w zakres tartacznictwa. Włada biegle językiem polskim i niemieckim. Miejscowość obojętna. Zgłoszenia uprasza się do Admin Rynku Drzewnego pod nr. **1061.**

SIKAWKI do skrapiania kultur

ma na składzie
i przyjmuje do reparacji
oraz dostarcza
części rezerwowe

Składnica Narzędzi Leśnych „Przeglądu Leśniczego" i „Rynku Drzewnego" Poznań, Wielkie Garbary 20.

KANTÓWKĘ

8/10 — 18 cbm
10/10 — 65 „
10/13 — 67 „
13/13 — 25 „ 1075
13/16 — 35 „
16/18 — 7 „
18/21 — 5 „

jako też około 42 cbm desek, towar suchy sprzeda

MAJĘTNOŚĆ ŁOMNICA,

powiat Nowy Tomyśl.

ZAKUPUJEMY STALE ZA GOTÓWKĘ

objekty leśne, drzewostany wszelkiego rodzaju i kopalniaki.

Zachodnie Towarzystwo dla eksportu drzewa Sp. z o. o.

KRAKÓW, DUNAJEWSKIEGO 9

15

Na sprzedaż! **maszyny tartaczne na rozbiórkę a mianowicie:**

1 trak pionowy szer. ramy 60 cm.
1 trak horyzontalny.
1 wahadłówka.
2 cyrkularki.
1 szpundówka.
1 heblarka oraz 1 dynamo 12 konny

Wszelkie maszyny pochodzą z Fy. C. Blumwe & Syn i są w dobrym stanie, obejrzeć można takowe każdego czasu w Białośliwiu pow. wyrzyski.

Zgłoszenia proszę skierować pod adresem

Paweł Kukliński, tartak parowy, Gniewkowo pow. Inowrocław. 1040

Mam korzystnie do oddania 1066

kilka wagonów dębiny

towar miękki, suchy i część tegorocznego tarcia w gr. 12, 16, 20, 27, 41, 53, 70, 85 mm.

Tartak parowy, Fr. Garsztka

Bogusław-Jarocin Wlkp. — Tel. 44.

Mamy do natychmiastowej dostawy do oddania:

ca 1000 m3 okrąglaków topolow.
od 0,60—1,20 m grub.,
ca 200 m3 okrąglaków jesion.
od 35 cm w czubku zwyż,
ca 1000 m3 olchowego mat. tartego
13—100 mm., pochodzenia wołyńskiego,
ca 5000 m3 sosn. kopalniaków
w całych długościach,
ca 1000 mp. jodłowej papierówki
1 m dług. 1072

Zapytania uprasza się kierować do

F-my **KOWOLLIK & KOHUT.** Przemysł Drzewny **Skoczów.** „Villa" Górki.

KIEROWNIK TARTAKU

poznańczyk, żonaty, 30 lat, z długoletnią praktyką samodzielną na większym tartaku na Pomorzu, obeznany dokładnie z rynkami krajowemi i zagranicznemi, **poszukuje odpowiedniej posady** od zaraz lub później.

Łaskawe oferty pod nr. **1059** do Administracji Rynku Drzewnego.

JÓZEF SCHENK Handel drzewa

Poznań Wiel. Garbary 31

poleca i kupuje:

wszelkie gatunki materjałów stolarskich, budowlanych, kantówkę, belki, towary kołodziejskie.

z swoich składnic:

w Poznaniu ul. Wielkie Garbary i Estkowskiego. 470

„ZAGRODA"

Poznańska Spółka Budowlana T. A Poznań,

Fr. Ratajczaka 21 — Tel. 3582

Mamy stale do oddania: 965

surowy towar obrzynany w wszelkich grub.

materjał stolarski w wszelkich grub.

dębinę, buczynę, brzozę, dyszle brzozowe, dzwona bukowe, szpice dębowe, kantówkę i balkowinę, placową i według listy — ceny bezkonkurencyjne.

M. MRUGOWSKI POZNAŃ św. Marcin 62

dostarcza najtaniej 820

benzynę, benzol G. Śl. i krajowy

oleje amerykańskie samochodowe i cylindrowe, **oleje krajowe** samochodowe i cylindrowe oraz wszelkie przybory do samochodów jak **gąbki, skórki jelonkowe** i t. p.

Carbid - Carbolineum — Kwas do akumulatorów.

Czcionkami Drukarni Rynku Drzewnego T. z o. p. Poznań ulica Wielkie Garbary nr. 20